

21. NEDJELJA KROZ GODINU 23. KOLOVOZA 2026.		
SUHOPOLJE: 08:00 + Željko i ob. Milinović, Grgić i Graša, Stj. Rokinger OREŠAC: 09:30 SUHOPOLJE : 11:00 <i>Za sve žive i preminule župljane</i>		
Ponedjeljak Sv. Bartol 24. Kolovoza 2026.		
Utorak 25. Kolovoza 2026.	19:00 SUHOPOLJE	
Srijeda 26. Kolovoza 2026.	19:00 SUHOPOLJE	+ Jovanka Šarić
Četvrtak Sv. Monika 27. Kolovoza 2026.	19:00 SUHOPOLJE	+ Danijel, Nada i Mile Hećimović
Petak Sv. Augustin 28. Kolovoza 2026.	19:00 SUHOPOLJE	+ Sonja Rokinger
Subota 29. Kolovoza 2026. <i>Muč. sv. Ivana Krest</i>	08:00 SUHOPOLJE 17:00 Vjenčanje	+ Mara Ivančević Dejan Kolarić i Monika Gregurić
22. NEDJELJA KROZ GODINU 30. KOLOVOZA 2026.		
SUHOPOLJE : 08:00 + Željko Škorjanec BOROVA : 09:30 + Kata, Franjo i ob. Markovčić SUHOPOLJE : 11:00 - <i>Za sve župljane žive i preminule</i>		
Ponedjeljak 31. Kolovoza 2026. Gospa od Suza		
Utorak 1. Rujna 2026.		
Srijeda 2. Rujna 2026.		
Četvrtak Sv. Grgur Veliki 3. Rujna 2026.	19:00 SUHOPOLJE	
Petak Sv. Rozalija 4. Rujna 2026.	19:00 SUHOPOLJE	+ Stjepan, Željka i Jasminka Androić,
Subota Sv. Majka Terezija 5. Rujna 2026.	08:00 SUHOPOLJE 16:00 Vjenčanje	+ Mara Ivančević Bernarda Kožul i Luka Kićinbačić
23. NEDJELJA KROZ GODINU 6. RUJAN 2026.		
SUHOPOLJE : 08:00 + Željko, Marica, Andrija Pempe, Marija i Mate Dumenčić OREŠAC : 09:30 SUHOPOLJE : 11:00 - <i>Za sve župljane žive i preminule</i>		

Glasnik

Župe sv. Terezije Avilske
Suhopolje

God. XXVII. Br. 14-23. 8. 2026.

Ti si Krist - Pomazanik sin Boga živoga

U ono vrijeme: Dođe Isus u krajeve Cezareje Filipove i upita učenike: »Što govore ljudi, tko je Sin Čovječji?« Oni rekoše: »Jedni da je Ivan Krstitelj; drugi da je Ilija; treći opet da je Jeremija ili koji od proroka.« Kaže im: »A vi, što vi kažete, tko sam ja?« Šimun Petar prihvati i reče: »**Ti si Krist-Pomazanik, Sin Boga živoga.**« Nato Isus reče njemu: »Blago tebi, Šimune, sine Jonin, jer ti to ne objavi tijelo i krv, nego Otac moj, koji je na nebesima. A ja tebi kažem: **Ti si Petar-Stijena i na toj stijeni sagradit ću Crkvu svoju i vrata paklena neće je nadvladati.** Tebi ću dati

ključeve kraljevstva nebeskoga, pa što god svežeš na zemlji, bit će svezano na nebesima; a što god odriješiš na zemlji, bit će odriješeno na nebesima.« Tada zaprijeti učenicima neka nikomu ne reknu da je on Krist.

Isusa zanima da se rekne na glas, da svi čuju i uzvjeruju. On je dakle Krist, Pomazanik, tj. Mesija koji ima doći na ovaj svijet. Pojam Mesije i mesijanstva jasno se nagovještuje već u Davidovo doba. Ne misli se na konkretna pomazanika, bio on kralj ili svećenik jer samo ti službenici bijahu obredno pomazivani, nego na nekoga drugoga koga će Bog odrediti. Isusa zanima u kojoj mjeri apostoli razabiru njegov odnos prema Bogu. Petar odgovara da Isus nije u kategoriji zemaljskih velikana, nego izvanjserijska Pojava: on jest Mesija, ali ujedno „Sin Boga živoga“. Nije Petar ni znao niti pogodio svojom pameću i iskustvom, nego objavom Božjom. Na tu Petrovu objavljenu riječ, Isus uzvratila blaženstvom: Blago tebi! Blaženi ti! Krist Petra nazva blaženim jer je tim odgovorom nositelj Božje objave s obzirom na Mesijino vječno Sinovstvo. Ta Isusova čestitka Petru na razini je onoga završna blaženstva što ga izgovori nakon Osam blaženstva na Gori, a odnosi se na buduću život: „Blago vama kad vas – zbog mene – pogrde i prognaju i sve zlo slažu protiv vas! Radujte se i kličite: velika je plaća vaša na nebesima!“ Ovdje se vidi da je Bog odredio Petra za određenu službu. Da s njim ima svoj poseban naum. I da taj plan postupno otkriva. Petar će proći još kroz mnoge nevolje i njegove će mu okajničke suze izbrazdati obraze, ali očito se Božje oko na njemu zaustavilo između Dvanaestorice. Taj Petrov odgovor na Isusovo pitanje nije on isisao iz prsta, nego mu je tajanstveno priopćio Otac nebeski. Isus potom ističe da će Petar, tj. njegova vjera u Isusovo Božanstvo, biti temelj njegove Crkve. Na temelju Petrove ispovijesti vjere Krist gradi Crkvu.

Proslava Velike Gospe u Suhopolju 2026.

Nakon trodnevne duhovne pripreve, koju su predvodili mladoćmislav biskupije Mislav Juraković i Dario Bauman te Boris Divković, župnik u Gradini, u dvorištu župne crkve sv. Terezije Avilske u Suhopolju, u subotu 15. kolovoza 2026. svečano je proslavljena svetkovina Uznesenja Blažene Djevice Marije – Velika Gospa. Ova se svetkovina u Suhopolju više od jednoga stoljeća slavi kao zavjetna svetkovina, okupljajući svake godine brojne vjernike iz Suhopolja i drugih župa Virovitičkog dekanata. Jutarnje misno slavlje u dvorištu župne crkve predvodio je domaći župnik Ljubiša Krmar. Na njemu su se tradicionalno okupili i hodočasnici koji su pješice pristigli iz Virovitice, zajedno s brojnim vjernicima.

Središnje euharistijsko slavlje na otvorenom prostoru pokraj župne crkve predvodio je Marijan Pavelić, predstojnik biskupijskog Ureda za odnose s javnošću, pisanu baštinu i tisak, u zajedništvu s virovitičkim gvardijanom i župnikom fra Marijom Zubakom te domaćim župnikom. Prije početka euharistijskog slavlja, kao i tijekom svete mise, svećenici Virovitičkog dekanata bili su na raspolaganju hodočasnicima za slavlje sakramenta svete ispovijedi. Slavlju su nazočili saborski zastupnik i predsjednik HVIDR-e Republike Hrvatske Josip Đakić, virovitičko-podravski župan Igor Andrović i načelnik Općine Suhopolje Goran Doležal. Među okupljenima su bili i hrvatski nogometni reprezentativci uzrasta U-16, koji se nalaze na ljetnom pripremnom kampu u Suhopolju. Euharistijsko slavlje svojim je pjevanjem uvećao župni zbor pod ravnanjem Ante Škrabe.

U homiliji se predvoditelj osvrnuo na naviješteni ulomak Knjige Otkrivenja i riječi: „Otvori se hram Božji na nebu i pokaza se Kovčeg saveza.“ Podsjetio je kako se među brojnim zazivima kojima Crkva časti Mariju u Lauretanskim litanijama nalazi i naziv „Škrinjo zavjetna“, odnosno Kovčeg saveza. Govoreći o starozavjetnom Kovčegu saveza, objasnio je kako je on izraelskom narodu bio vidljivi znak Božje blizine. Bog je preko Mojsija dao upute za njegovu izradu, a narod ga je nosio sa sobom kao znak Boga koji ga prati na njegovu putu. U njemu su se čuvali mana, štap i ploče Zakona, znakovi Božje skrbi, vodstva i saveza s njegovim narodom.

Kazao je potom kako je narod Kovčeg smjestio u jeruzalemski Hram, ali je postupno prestao živjeti vjernost savezu i Božjim zapovijedima. Podsjetio je i na predaju prema kojoj je prorok Jeremija pred babilonsko osvajanje sakrio Kovčeg te je njegovo ponovno pojavljivanje bilo povezano s nadom da će Bog ponovno sabrati svoj narod. U tom je svjetlu protumačio sliku iz Knjige Otkrivenja u kojoj se nakon otvorenoga nebeskog hrama i Kovčega pojavljuje žena odjevena suncem. Istaknuo je kako kršćanska predaja u Mariji prepoznaje novi Kovčeg saveza jer ona u sebi nosi Isusa Krista – novi kruh s neba, ispunjenje Božjega zakona i novoga Velikog svećenika. Marija tako postaje znakom da je nastupilo vrijeme spasenja i novoga saveza Boga s čovjekom. Osvrnuvši se potom na evanđeoski izvještaj o Marijinu pohodu Elizabeti, Pavelić je njihov susret opisao kao susret dviju „velikih malenih žena“. Marija i Elizabeta u očima svijeta pripadaju malenima i neznatnima, a upravo preko njih Bog ostvaruje velike stvari. Marija, mlada djevojka iz malenoga Nazareta u prezrenoj Galileji, nakon susreta s Bogom ne ostaje zatvorena u sebe, nego kreće na dug i zahtjevan put prema Elizabeti kako bi joj bila blizu i služila joj.

Naglasio je kako Marija time pokazuje da susret s Bogom čovjeka ne zatvara u njega samoga, nego ga pokreće prema drugome te da put prema nebu vodi i preko konkretnoga čovjeka kojemu smo poslani služiti.

Posebno se zaustavio na Elizabetinim riječima: „Blažena ti što povjerova.“ Marijina veličina, kazao je, nije u njezinu društvenom položaju ili ljudskoj moći, nego u vjeri kojom je prihvatila da Bog upravo po njoj, malenoj i neznatnoj, može ostvariti svoj naum. Bila je obična i siromašna djevojka iz neznatnoga mjesta, a ipak je povjerovala Božjoj riječi i prihvatila ono što je ljudski izgledalo nemoguće. U tome je njezin primjer poticaj svakom vjerniku da vjeruje kako Bog i po njegovu životu može ostvarivati velike stvari. **„Bog računa sa svakim od nas. I po meni, malenom i slabom čovjeku, može činiti velike stvari ako mu povjerujem i dopustim da djeluje u mom životu.“** Govoreći nadalje o Marijinu hvalospjevu „Veliča“, Pavelić je pozvao vjernike na zahvalnost. Upozorio je kako se čovjek lako navikne na dobro koje svakodnevno prima – na obitelj, zdravlje, hranu, dom, materijalnu sigurnost i ljude koji mu služe – te ono što je nekoć doživljavao kao dar počinje smatrati nečim što mu pripada. Tako se, kazao je, djeca mogu naviknuti na žrtvu svojih roditelja, supružnici jedno na drugo, vjernici na prisutnost svećenika, a svi zajedno na zdravlje i blagostanje koje uživaju.

Nasuprot tome, **Marija ima „oko i srce“ kojima prepoznaje što Bog čini u njezinu životu i u povijesti njezina naroda.** Naglasio je kako **u njezinu hvalospjevu nema nijedne molbe, nego je čitav prožet divljenjem i zahvalnošću Bogu** koji je pogledao na njezinu neznatnost. Ni kasnije Marija u Evanđelju ne traži nešto za sebe, nego primjećuje potrebu drugih, kao na svadbi u Kani kada Isusu govori: „Vina nemaju.“ **Premda ni njezin život nije bio pošteđen teškoća i boli, ostala je žena koja vidi dobro, hvali Boga i zahvaljuje mu.**

Na kraju homilije predvoditelj se zadržao na radosti susreta Marije i Elizabete. Marija u susret donosi Isusa, zbog čega se raduju Elizabeta i još nerođeni Ivan Krstitelj, a njihov susret istodobno obogaćuje i samu Mariju. **Istaknuo je kako svaki čovjek u dubini srca čezne za Bogom i susretima koji ga ispunjavaju,** dok su mnogi svakodnevni susreti površni, opterećeni negativnošću i bavljenjem tuđim životima, pa iza njih umjesto radosti ostaje praznina. Naglasio je kako čovjek drugome ne može približiti Boga ako ga sam ne nosi u sebi. Stoga je pozvao vjernike da više vremena provode u šutnji, molitvi i čitanju Svetoga pisma kako bi, poput Marije, u svoje svakodnevne susrete mogli donositi Boga i istinsku radost.

Na završetku euharistijskog slavlja domaći župnik zahvalio je predvoditelju slavlja, svećenicima koji su predvodili trodnevnu duhovnu pripravu i sudjelovali u proslavi Velike Gospe, kao i svima koji su svojim radom, služenjem i pomoći pridonijeli njezinoj pripravi i dostojanstvenom slavlju. Zahvalio je i svim hodočasnicima koji su se okupili u Suhopolju. Posebnu je čestitku uputio Dobrovoljnom vatrogasnom društvu Suhopolje prigodom 150. obljetnice njegova djelovanja. Na kraju su svećenici i okupljeni vjernici zajedno izmolili čin predanja Blaženoj Djevici Mariji.

Uređenje i čišćenje župne crkve:

Subota 29. kolovoza : Petra Preradovića, Kralja Zvonimira i J. Bana Jelačića
Subota 5. rujna : Đure Basaričeka, Gajeve, Andrije Hebranga